

REVVY

FORÅR 2025

Sorte huller

Færre bibliotekstilbud på ungdomsuddannelserne udfordrer unges informationskompetencer. Revvy har talt med de tre biblioteksforeninger, som er involveret i de unges uddannelsesrejse, om digital dannelse, værdien af et øget samarbejde på tværs – og det politiske ansvar.

Side 4

Shaping the Arctic

I anledning af 40-års jubilæet i 2024 for Grønlands Universitet, Ilisimatusarfik, har tidligere informationspecialist ved KU Jette Spøer talt med mangeårige universitetsbibliotekar Bolethe Olsen om hendes livsbane som bibliotekar og uddannelseslandskabet højt mod nord.

Side 20

1

Indhold

- 3: Bestyrelsen tager ordet**
- 4: Sort hul på unges uddannelsesrejse udfordrer informationskompetencer**
- 8: Masterclass: Forskellig baggrund, samme udfordringer**
- 11: #biblioteksblik**
- 12: Universitetsbibliotekerne kan understøtte trivslen i studielivets præstationsræs**
- 16: Bogbus uden bøger**
- 20: Mod nye højder på Ilisimatusarfik**
- 24: Stafetten**

Skribenter i dette nummer

Victor Boy Lindholm,
journalist

Kerstin Weisdorf,
bibliotekar UCL

Claus Brink Mortensen,
AC-fuldmægtig AUB

Sara Møller Witte,
akademisk medarbejder DTU Bibliotek

Amalie Due Svendsen,
videnskabelig assistent ved Dansk Center for
Forskningsanalyse

Lotte Thing Rasmussen,
specialkonsulent, Syddansk universitetsbibliotek

Jette Spøer,
tidligere informationspecialist ved KU

Redaktion

Rasmus Hage Dalland
Redaktør REVY – tlf. 24946936
rasmusdalland@hotmail.com

Annette Refn, DTU Bibliotek
anre@dtu.dk

Mette Buje Grundsøe, AUB
mbg@aub.aau.dk

Tina Lund, KUB Frederiksberg
tilu@kb.dk

Kerstin Hundahl, UCL Biblioteket Jelling og Vejle
kehu@ucl.dk

Kommende udgivelser og afleveringsfrister:

REVY 2, sommer 2025
Udkommer 1. juni, afleveringsfrist 5. maj.

REVY 3, efterår 2025
Udkommer 1. september, afleveringsfrist 5. august.

Vil du skrive for REVY? Tøv ikke med at kontakte redaktør Rasmus Hage Dalland. REVY tager imod artikler (se vejledning på dfdf.dk), men har du et udkast til en artikel, en idé eller tips til en god historie, hører redaktionen også gerne fra dig.

Oplag: 720

Årgang: 48

ISSN: 1904-1969

ISSN (online): 1904-1977

Tryk: Strandbygaard Trykkeri

Grafisk design: Omløb

Bestyrelsen tager ordet

Synlighed – i en tid med AI

I en verden, hvor AI kan skrive artikler og algoritmer styrer vores informationsstrømme, hvad er så FFU-bibliotekernes rolle? Er vi blevet overflødige, eller er vi mere nødvendige end nogensinde?

I DFFU's bestyrelse er vi ikke i tvivl om, at de mange kompetencer, som findes på et moderne FFU-bibliotek, er nødvendige for såvel vores institutioner som for samfundet. Generativ AI, algoritmer og digitale platforme præger i stigende grad vores samfund, og det er derfor afgørende, at vi som fagpersoner og institutioner ikke blot eksisterer i kulissen, men aktivt gør os synlige og viser vores relevans. Derfor er synlighed et centralt indsatsområde i DFFU's nye strategi og temaet for DFFU Vinterinternat 2025.

Her vil nogen sige: "Jamen vi er da synlige!" Men tænk over, hvordan vi præsenterer os selv – som FFU-bibliotek, som bibliotekarer, som dem, der hjælper andre med at navigere i en stadig mere kompleks informationsverden. Med andre ord: Ser vi os selv som klassiske bibliotekarer i en digital tidsalder eller som en dynamisk faggruppe, der udvikler sig sammen med brugernes behov?

De fleste af os ønsker at sige ja til det sidste. Biblioteksansatte har længe været garanter for troværdig information, og Radius' årlige troværdighedsanalyse viser, at bibliotekarerne i flere år i træk har været placeret i top 10. Vi bryster os af at være forandringsparate og er gode til at tage nye teknologier og systemer til os. Derudover er vores faglighed mangfoldig, og der rekrutteres bredt i FFU-bibliotekerne. Vi repræsenterer ikke bare én enkelt profession, men en hel række kompetencer, der spænder fra klassisk bibliotekarisk viden til avanceret dataanalyse, AI-forståelse og undervisning i informationskompetencer.

Men hvordan fremstår vi egentlig i vores brugeres øjne?

Mandag Morgen har gennemført sammen med Tænk tanken Fremtidens Biblioteker og Algoritmer, Data og Demokrati-projektet, peger på, at mange unge navigerer usikkert i et informationslandskab præget af algoritmisk bias, misinformation og overfladisk søgeadfærd. Her er vi som faggruppe en central aktør, men hvordan kommunikerer vi denne rolle? Rapporten viser, at de unge ser bibliotekaren som en oplysningsguide snarere end en ekspert i informationskompetence, dette dog i mindre grad på videregående uddannelser end på ungdomsuddannelser. Rapporten viser også, at det er tydeligt, at undervisningen i informationskompetence skal være en indlejret del af de studerendes obligatoriske undervisning, ellers er det ikke noget, de unge på alle uddannelsesniveauer vil prioritere. Rapporten peger nemlig på, at unge ikke betragter informationskompetencer som vildt spændende, og at de prioriterer hastighed og tilgængelighed frem for søgestrategier og til tider endda kildebevidsthed.

Hvordan sikrer vi, at vi ikke kun ses som oplysningsguider, men som aktive og relevante formidlere af kritisk tænkning? Synlighed er ikke kun et spørgsmål om at være "derude", men også om at formidle vores værdi på en måde, der giver mening for dem, vi ønsker at nå.

DFFU's rolle er at styrke vores fælles faglighed og sikre, at vi ikke kun følger udviklingen – men er med til at forme den. Det kræver, at vi står frem og taler vores sag. At vi engagerer os i, og måske selv starter, de debatter, der former fremtidens informationslandskab. Men bruger vi vores indsigt til at sætte dagsorden i debatten om informationskompetence og AI? Hvordan kan vi som forening, som biblioteksansatte og som faggruppe blive endnu tydeligere i en verden, hvor information aldrig har været mere tilgængelig – og aldrig har været sværere at navigere i?

Ikke kun oplysningsguider

Lad os tage snakken.

Undersøgelsen "Unge informationskompetencer – i en tid med AI", som Tænk tanken

Sort hul på unges uddannelsesrejse udfordrer informationskompetencer

Manglende overgange -fra folkeskolen til ungdomsuddannelserne og videre til universitetet udfordrer unges informationskompetencer. Revy har talt med de tre biblioteksforeninger, som er involveret i uddannelsesrejsen, om digital dannelse, værdien af et øget samarbejde på tværs – og det politiske ansvar

□ **Victor Boy Lindholm, journalist**

Den 7. januar lancerede Tænk tanken Fremtidens biblioteker rapporten "Unge Informationskompetencer – I en tid med AI" i samarbejde med Tænk tanken Mandag Morgen og Algoritmer, Data og Demokrati-projektet. Rapporten giver en række indsigter i, hvordan unge påvirkes af de nye teknologier, hvilke udfordringer de har, og hvordan de oplever deres egne kompetencer. Men den peger også på et problem, som har været kendt i biblioteksverden gennem lang tid, nemlig at der findes et sort hul på uddannelsesrejsen, der typisk opstår mellem folkeskole og universitet, fordi det ikke er et krav, at ungdomsuddannelserne skal tilbyde biblioteksservice til de unge. Det er altså op til den enkelte institution, om der skal findes et bibliotek på det lokale gymnasium.

Projektleder ved Fremtidens Biblioteker Simon Rosentand er en af afsenderne af rapporten og fortæller: "I rapporten har vi konstateret, at de unge ikke er uden kildekritiske kompetencer. Desværre har de vanskeligt ved

at omsætte deres viden om kildekritik og søgning til praksis. En af årsagerne er, at de aldrig får kildekritikken og informationsøgningens kompetencerne ordentligt ind under huden. Når de går ud af folkeskolen, bliver der ikke fulgt ordentligt op på disse kompetencer. En af årsagerne kan være, at der på ungdomsuddannelserne kommer færre og færre bibliotekstilbud," siger han.

Fremtidens Biblioteker har konkluderet i undersøgelsen, at de unge er blevet dårligere til at finde relevant viden. Men det er ikke noget nyt problem, forklarer Simon Rosentand: "Der ikke nogen, der har gjort sig den ulejlighed at sætte sig ned og gennemtænke en progression i informationskompetencerne på tværs af alle uddannelser. Vores rapport kan ses som et opdrag til netop dette. At kunne finde relevant information er nogle kompetencer, som man skal bruge gennem hele sit liv. Især når man bor i et digitaliseret videnssamfund. Det handler om, at man på baggrund af ordentlig og troværdig information skal kunne føre demokratiske samtaler på et oplyst grundlag."

"Hold kæft, hvor er det nemt"

En af dem, som står med problemerne i den ene ende af uddannelsessystemet, er forperson i DFFU, Karin Englev, som til daglig arbejder på AU Library i Emdrup i København. Her kan hun helt tydeligt se konsekvenserne af hovedpunkterne i rapporten fra Fremtidens Biblioteker, hvor de studerende overvurderer deres

egne evner til at finde ny viden, har for meget tiltro til Google og lignende søgemaskiner og i det hele taget vægter hurtighed over kvalitet.

”Den generation af unge, som vi har nu på de højere uddannelser, er en ny generation. De er vokset op med søgemaskiner, og jeg tror, at vi er kommet til at tænke, at det automatisk gør dem informationskompetente. Men det er ikke nok, at man kan finde noget frem på Google. Man skal have kvalificeret det, og det kræver en målrettet indsats, hvor man har informationskompetence-uddannet personale,” siger hun.

Det kan direktør i Danmarks Biblioteksforening Michel Steen-Hansen sagtens skrive under på.

”Vi har været for teknologioptimistiske. Jeg har selv været en af dem, der har stået og klappet i hænderne og sagt ’hold kæft, hvor bliver det nemt at tilegne sig viden.’ Jeg var fortaler for den absolutte frihed på internettet, men jeg er også uddannet og opdraget med de metoder og værktøjer, der findes bag søgemaskinerne. Vi har ikke kunnet gennemskue konsekvenserne af den her teknologi. Vi har tænkt, at håndbogs- og bibliotekskurser var overflødige. Det har man arbejdet med over en bred kam fra folkeskolen, til gymnasiet og universitetet. Man har tænkt, at vi ikke skal bruge så lang tid eller bruge så mange penge på det her. Det har været belejligt på et tidspunkt, hvor man har skullet spare på uddannelserne.”

Både repræsentanterne for folkeskolebibliotekerne og forskningsbibliotekerne kan altså identificere konflikten og problemstillingen. Men de taler også fra et sted, hvor der stadig findes biblioteksressourcer, der er sikret af lov-hjemmel. Det egentlige problem på de unges uddannelsesrejse findes hos gymnasierne. Her sidder Marianne Bech Hansen som forperson for Gymnasiernes, Akademiernes og Erhvervs-skolernes Biblioteksforening (GAEB). Hun er ansat på Stenhus Gymnasium og forvalter ungdomsuddannelsernes interesser. Hun siger om problemets oprindelse: ”Svaret, set fra mit bord, er meget enkelt. Der findes ikke en forpligtigelse for ungdomsuddannelserne til at have et bibliotek eller biblioteksfagligt personale ansat. En del uddannelser havde alligevel fagligt personale ansat, og flere havde også et bibliotek. Så i en tid, hvor man skal skære ned overalt, så har man også været nødt til at spare en bibliotekar væk. Den logik er jo ligetil, men det er gået hårdt udover elevernes evner til at finde information.”

Manglende ligestilling

Marianne Bech Hansen kan tydeligt aflæse besparelserne i sine medlemstal. I 2012 var der cirka 130 institutioner, der havde en bibliote-

“ Vi har et lovgrundlag, der sikrer en ensartet matematikundervisning. Der er intet, der sikrer, at du møder den samme informationsundervisning fra Nordjylland til Sydsjælland

– Marianne Bech Hansen, forperson GAEB

kar ansat. I 2024 var tallet faldet til 91. Det er ud af et samlet antal uddannelser på 300. Hvis man dykker lidt længere ned i tallene og kun fokuserer på gymnasierne, så er det blot 73 ud af 217 gymnasiale ungdomsuddannelser (STX, HF, HHX og HTX), der tilbyder biblioteksservice. Det er tæt på blot en tredjedel af uddannelserne. Man kan altså se den klare tendens, at hen over de seneste 12 år, hvor uddannelses-sektoren har været gennem store besparelser, så er flere og flere bibliotekarstillinger blevet nedlagt.

Marianne Bech Hansen kan sagtens forstå prioriteringen, fordi uddannelserne er forpligtet til at kunne opretholde undervisningen. Så når man gennem seks år, fra 2016 til 2022, var underlagt to-procents-besparelser, er det en naturlig udvikling, at man begynder at opfatte biblioteksservice og informationsundervisning som nicheagtigt og som et luksusgode i forhold til den øvrige undervisning. Men her griber hun fat i en central pointe omkring besparelserne i en digital tid.

”Jeg synes, at det er fuldstændigt uacceptabelt, at man som elev ikke er nogenlunde ligestillet på tværs af landet i forhold til at få hjælp til informationsøgning og -kompetencer. Vi har et lovgrundlag, der sikrer en ensartet matematikundervisning. Der er intet, der sikrer, at du møder den samme informationsundervisning, de samme fysiske materialer eller har adgang til onlinematerialer fra Nordjylland til Sydsjælland. Det er lagt ud til den enkelte kommune at beslutte, hvad der skal være adgang til.”

At lige adgang er et overset problem i diskussionen om udviklingen af de unges informationskompetencer, kan Michel Steen-Hansen fra Danmarks biblioteksforening godt genkende.

”Det kan godt være, at det kun er hos ungdomsuddannelserne, at det ikke er lovpligtigt at tilbyde biblioteksservice, men tendensen præger hele området. Der er blevet sparet i årevis, og jeg tror, at man skal tage det meget alvorligt. Hvis man betragter bibliotekerne

som et af de sidste ikke-kommercielle steder for information, så begynder det pludseligt at blive mere akut at sikre, at borgerne har adgang til de ressourcer, som de ikke selv har råd til. Det gælder både fysisk og digitalt. Så vi skal have beskrevet, hvad vi synes, mennesker skal have til rådighed for at kunne begå sig i vores samfund. Det er en meget central demokratisk opgave.”

Karin Englev ser de samme tendenser på universitetet, hvor hun kan skimte en ulighed i evner for tilegnelse af viden og information, som er grundlagt inden uddannelsesstart.

”Jeg har ikke nogen direkte evidens, men der er ingen tvivl om, at de unge, der kommer fra en ungdomsuddannelse uden bibliotekservice, oftere bruger Google end de relevante forskningsressourcer, som sikrer kvaliteten af deres kilder. Mens elever fra ungdomsuddannelser med bibliotekservice simpelthen har et bedre overblik over databaserne, hvilket stiller dem bedre fra starten,” siger hun.

”Men jeg synes nu også, at vi skal lidt væk fra bare at tale om informationskompetencer. Der er en anden alvor i det her, og det er jo, at vi har glemt, at vi også uddanner de unge i en generel dannelse. Det handler ikke bare om at skrive en flot kandidatopgave. I en tid med fake news og AI, så gælder det om at klæde folk på til en ny virkelighed i et demokratisk samfund.”

For langsomme?

De forskellige aktører på tværs af bibliotekssektoren kan altså sagtens blive enige om, at der findes et problem blandt de unge, at det er skabt af et mangelfuldt fokus på informationskompetencer, og at det ovenikøbet er et helt grundlæggende demokratisk problem. Men hvad har de selv gjort ved det, og har de været for langsomme til at identificere udfordringen?

Michel Steen-Hansen starter med det sidste spørgsmål:

”I 1995 stillede vi computere op på folkebibliotekerne for at give fri adgang til internet. Det tænkte vi var nok. Men vi har været for dårlige til at erkende, at det selvfølgelig er en evne at kunne søge informationen frem, men det er vigtigere at kunne vurdere informationen.”

Karin Englev stemmer i:

”Vi har været alt for sene til at pege på de her problemer. Det gælder også besparelserne. I bibliotekssektoren er vi meget gode til at sige, at vi nok skal få tingene til at virke. Så løber vi bare stærkere og prioriterer anderledes. Men man kan jo ikke sætte tempoet op, hvis der ikke er nogen medarbejdere,” siger hun med et grin i stemmen.

Marianne Bech Hansen peger på, at man selvfølgelig godt kunne have været hurtigere til at råbe op om problemerne, men understreger også, at udfordringen i forhold til de unges dårligere og dårligere informationskompetencer og den ulige adgang på ungdomsuddannelserne kun kan løses på det øverste politiske niveau.

”Vi skal have nogle politikere til at beslutte, at der skal være national adgang til de digitale ressourcer, og at det er vigtigt med mennesker på uddannelsesinstitutionerne, der kan integrere undervisning i informationskompetencer i den løbende undervisning.”

Tættere samarbejde

Foreningerne mener altså med Fremtidens Bibliotekers rapport i ryggen, at bibliotekssektoren helt generelt befinder sig ved en skillevej, hvor nye teknologier og vedvarende besparelser har udfordret området. Spørgsmålet bliver så, hvad man kan gøre ved det, og hvem der står med ansvaret?

Et sted at starte er et tættere samarbejde mellem foreningerne, mener Karin Englev.

”Jeg tror, at et øget samarbejde ville øge vores synlighed. Problemet med bibliotekerne er, at vi er opdelt i en række sektorer, så et direkte samarbejde om interesser har været svært, men jeg tror, at vi skal blive bedre til at fortælle hinanden, hvad det er, vi egentlig kan over for politikerne. At vi ikke bare kan spares væk.”

Marianne Bech Hansen, er inde på noget af det samme:

”Som bibliotekarer er vi jo meget tæt på elevernes hverdag, hvis vi får lov til det. Vi er dybt inde i den progression, der er gennem gymnasiet. På de uddannelser, der har en bibliotekar ansat, der støtter vi elever og lærere i at finde materialer til undervisningen og til elevernes opgaver. Vi tager i virkeligheden noget ansvar væk fra underviserne og tilfører kvalitet til elevernes arbejde. Det mangler vi nok at være mere tydelige omkring, og her kunne et samarbejde mellem foreningerne være frugtbart, fordi vi ville kunne formidle det stærkere.”

Men Marianne Bech Hansen, Karin Englev og Michel Steen-Hansen mener også alle, at et øget samarbejde ikke løsningen på problemet. Politikerne skal og må på banen.

”Der er ikke rigtig nogen, der har taget sig af det her problem, fordi vi er faldet mellem forskellige stole. Det handler både om undervisnings-, kultur- og digitaliseringspolitik. Det er selvfølgelig en fordel, at vi er begyndt at tale om, hvad vi skal kunne på tværs, og hvad vi forventer af den unge generation. Men vi skal have Folketinget på banen her.

Ellers sker der ingenting,” siger Michel Steen-Hansen.

Ifølge de tre biblioteksrepræsentanter er det afgørende, at politikerne tager bolden op, fordi informationskompetenceundervisningen skal integreres i undervisningen gennem en øget teknologiforståelse. Når Marianne Bech Hansen ser på behovet hos gymnasierne, så tænker hun ikke, at der skal undervises i informationskompetencer som et selvstændigt fag.

”For at det kan virke, så skal det helt klart integreres i den øvrige undervisning. De skal møde os, når de har brug for det i den øvrige undervisning. Det er det, som jeg synes, at der skulle udvikles nogle undervisningsplaner for.”

På universitetet kunne Karin Englev godt tænke sig, at materialesøgning, informationsvurdering og kildemetoder blev gjort til en del af den samlede vurdering af de unges opgaver.

”På den måde sikrer vi os meget konkret, at det er noget, som de begynder at gå mere op i,” siger hun.

Alle relevante aktører skal byde ind

Revy har rakt ud til flere politikere for at få spørge, hvad man fra politisk hold kan gøre for at forbedre unges informationskompetencer og lukke 'det sorte hul' på de unges uddannelsesrejse. Uddannelses- og forskningsordfører fra Socialdemokratiet Trine Bramsen svarer i en mail til Revy, at hun oplever, der fra politisk side er et stort fokus på unges informationskompetencer – ikke mindst som følge af udviklingen på sociale medier og påvirkningskampagner fra udenlandske aktører. Men hun kan godt se et behov for et større fokus:

”Digital dannelse er et væsentligt element i hele vores uddannelsessystem. Jeg oplever, at undervisere er meget opmærksomme på at drøfte aspektet med deres elever og studerende. Jeg oplever heldigvis også, at det er noget, mange unge drøfter med hinanden,” skriver hun.

Trine Bramsen påpeger, at bøger, biblioteker og folkeoplysning er vigtige svar på samtidens informationsudfordringer, men til spørgsmålet om, hvorvidt udfordringen skal løses fra øverste politiske niveau, er hun mere vævende:

”Jeg synes, det er vigtigt, at vi har en god demokratisk diskussion om vores informationskompetencer – i den diskussion håber jeg, at alle relevante aktører vil byde ind. Vi kan ikke alene løse problemet med politiske greb,” afslutter hun.

Revy har forsøgt at få fat i Mai Villadsen (EL), Per Husted (S), Sofie Lippert (SF), Rasmus Lund-Nielsen (M), Lise Bertelsen (K), Heidi Bank (V), Stinus Lindgreen (R), Lotte Rod (R) og Katrine Robsøe (R), men de havde enten ikke tid eller er ikke vendt tilbage, før Revy skulle i trykken.

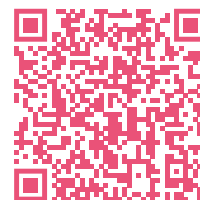
“ I en tid med fake news og AI, så gælder det om at klæde folk på til en ny virkelighed i et demokratisk samfund

– Karin Englev, formand DFFU

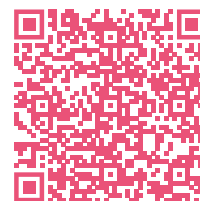
Læs mere

Rapporten 'Unge informationskompetencer – i en tid med AI': https://taenketanken.mm.dk/wp-content/uploads/2025/01/Rapport_Unge-informationskompetencer.pdf

Anbefalingskatalog fra ekspertgruppen: https://taenketanken.mm.dk/wp-content/uploads/2025/01/Anbefalingskatalog_Fremtidens-informationskompetencer.pdf

Masterclass:

Forskellig baggrund, samme udfordringer

I januar løb første del af DFFU's nye masterclass af stablen – et pilot-projekt målrettet nyansatte i sektoren med ikke-bibliotekarisk baggrund. Foreningens forhåbning er, at masterclassen kan bidrage til at opbygge kompetencer, skabe netværk og onboard de nytilkomne i det mangfoldige FFU-landskab. Vi har spurgt nogle af deltagerne om deres oplevelse af kurset, der afsluttes med anden del i august

Kerstin Weisdorff, bibliotekar UCL:

DFFU's nye masterclass er lidt som en introduktionsrejse – ikke til et eksotisk feriemål, men til forsknings- og uddannelsesbibliotekernes verden. For mange af os nytilkomne

var det en rejse ind i ukendt territorium, ikke mindst fordi vi ikke nødvendigvis har en biblioteksuddannelse i bagagen. Og lad mig bare sige det ligeud: Det var intenst! Men det var også øjenåbnende, og jeg står nu tilbage med en langt skarpere forståelse af, hvordan denne sektor konstant udvikler sig – og hvorfor onboarding kræver meget mere end blot en praktisk rundvisning og en liste med nyttige links.

Noget af det mest værdifulde ved masterclassen var ikke bare den viden, vi fik hældt på, men måden, hvorpå alt blev sat ind i en større sammenhæng. Vi lærte, at digitale ressourcer og fysiske samlinger ikke er fjender, men derimod partnere i en tid, hvor brugerne forventer at kunne tilgå information på alle tænkelige måder. Open science og ophavsret virker måske som to parter i en boksekamp, men vi fandt ud af, hvordan de faktisk kan eksistere side om side. Og vigtigst af alt: Kun-

stig intelligens er ikke bare noget, vi venter på – den er allerede inden for bibliotekernes døre (og måske har den endda en kopi af vores nøgler).

En af de største overraskelser for mig var den enorme bredde i arbejdsopgaverne i FFU-sektoren. Fra metadata og standarder til discovery-systemer og borgerinddragelse via citizen science – det er langt mere end "bare" bøger og databaser. Hver eneste præsentation fik mig til at reflektere over, hvordan vi som informationsspecialister ikke kun understøtter forskningens infrastruktur, men også spiller en central rolle i undervisning, vejledning, adgang til information og udvikling af digitale løsninger. Masterclassen gjorde det krystalklart: Bibliotekerne i denne sektor er ikke en anonym støttefunktion i baggrunden – de er aktive videnscentre, der driver både læring, forskning og formidling fremad.

Undervejs var der flere aha-oplevelser, hvor brikkerne pludselig faldt på plads – som da vi indså, hvordan vores arbejde forbinder sig til forskningsverdenen på måder, vi slet ikke havde overvejet, eller da komplekse begreber som ophavsret eller open access gik fra at være abstrakte koncepter til konkrete værktøjer i praksis.

Men udover alt det faglige var Masterclassen også en fantastisk mulighed for at netværke. At møde andre nytilkomne med vidt forskellige baggrunde, men med de samme spørgsmål og udfordringer, var utroligt værdifuldt. Det var ikke bare et kursus – det var en spejling af vores fælles rejse ind i en kompleks, men fascinerende sektor.

Så hvad nu? Hvordan sikrer vi, at onboarding fortsat udvikler sig, så nye generationer af FFU-medarbejdere får den bedste start? Skal der være endnu mere fokus på praktiske cases fra vores hverdag? Mere refleksion over vores rolle i en sektor i konstant forandring? Eller måske hands-on træning i bibliometriske analyser eller systemadministration, så vi virkelig får fingrene i materien?

Én ting er sikkert: Masterclassen har allerede bevist sit værd, og jeg ser virkelig frem til anden del i august – både for at lære endnu mere og for at bidrage til dens videre udvikling. For hvis der er én ting, disse to dage har understreget, så er det, at viden ikke er statisk – og det gælder også for os, der formidler den.

Claus Brink Mortensen, AC-fuldmægtig AUB:

Ud over deres fælles ophav havde deltagerne til DFFU's første masterclass kun én ting til fælles: at være nye i en FFU-organisation. Jeg sad skulder ved skulder med folk fra hele kar-

rierespændet, fra nyansatte til erfarne bibliotekarer og systemforvaltere, og i de to dage var vi alle lige i et hæsblæsende program, som gav en bred indføring i, hvad et FFU-bibliotek er i dag – fortalt af erfarne eksperter fra sektoren.

Og det var en god idé, DFFU havde fået. Som ny i sektoren forstår man hurtigt to ting: for det første, at FFU-bibliotekerne rummer en stor, sammenbragt familie af tjenester, produkter, fagligheder og opgaver, som alle er mere eller mindre velkonsoliderede og udspecificerede i deres roller. For det andet har det ikke altid været sådan – heller ikke for bare 10 år siden.

Masterclassen var dermed en fantastisk mulighed for at få indblik i, hvordan kolleger i andre FFU-biblioteker varetager opgaver fra drift til udvikling inden for mit felt, men også hvordan mit felt i et dansk sektorperspektiv er indlejret i andre områder og dagsordener. Indblikkene blev leveret af oplagte veteraner fra FFU-bibliotekerne, ministerielle institutioner og andre sektoraktører, som har været med i de store forandringer, sektoren har oplevet gennem de seneste årtier. Netop denne viden med tråde gennem historien var min primære motivation for at søge masterclassen – sammen med muligheden for at sparre og netværke med kolleger på tværs af områder, organisationer og ancienniteter. Denne to-i-en gevinst er den centrale vinderidé i masterclassen, som DFFU godt må være lidt stolte af.

Det var en videnstung og inspirerende første halvleg. Jeg blev positivt overrasket over, at arrangørerne allerede nu forholdt sig til, hvordan formatet fungerer og kan tilpasses fremadrettet; andendagens program inviterede deltagerne til at give input til, hvad der udgør den gode onboarding, helt generelt, og også specifikt for masterclassen.

Det var en god idé, for at være ny er også at være det sted i sin karriere, hvor man kan føle, man står så usikkert i ens arbejde, at en faglig samtale med en uhyggeligt kompetent FFU-kollega til noget så forkromet som en 'masterclass' ("Wow!") afholdt i ens sektorforening ("Har jeg sådan en?") måske kan ende med at have effekt som en dagslang knockout. At netværke er også noget, man skal lære. Derfor er det rart, at networkings faglige samtale bliver faciliteret, især i et stort forum som DFFU – bare mens man er ny.

Masterclassen fortalte historien om – og er måske også et produkt af – en sektor og organisation, som rutinemæssigt har skullet spørge sig selv, hvad den var blevet til og skulle være fremover. Det gælder også for masterclassen: Skal den introducere nye FFU-medarbejdere til de 'brede linjer' og give alle en anledning til at sige pænt goddag? Eller skal onboarding varetage en mere konkret funktion for sektorens nyansatte? Vil vi gå væk fra spørgsmål om

faglig fintuning i fælles onboarding og i stedet favne den unikke ressource i at have oplægs- holdere, der repræsenterer erfaringen og deres syn på sagerne?

Det er spørgsmål, som vi deltagere i masterclassen også skal være med til at besvare. Det ser jeg frem til at tale om til anden del i august.

Sara Møller Witte, akademisk medarbejder, DTU Bibliotek:

Jeg var interesseret i at deltage i DFFU's masterclass, da jeg selv vil mene, at jeg har en god forståelse for, hvad mine kolleger på DTU Bibliotek laver, men stadigvæk er nysgerrig efter at lære mere om fagområderne på andre FFU-biblioteker – særligt hvor vi er ens, og hvor vi skiller os ud på DTU. Derfor synes jeg, masterclassen var et super initiativ. Derudover har jeg længe hørt om DFFU-arrangementer som en stor fætter-kusine-fest, og jeg var derfor også interesseret i den sociale netværksdel.

Jeg arbejder selv med bibliometri og forskningsregistrering, så jeg glædede mig særligt til dag ét, der fandt sted på CBS på Frederiksberg, da programmet var fyldt med områder, jeg ikke selv berører. Mine højdepunkter for dagen var især oplæggene 'Digitale ressourcer i et samtidigt og historisk perspektiv' ved Lise Baltzer, 'RDA, standarder og metadata' ved Hanne Hørl Hansen og 'Ophavsret' ved Kasper Bøgh Pedersen, som sluttede kl. 18.15 – da vi alle var banket møre med information. Alle tre oplæg fandt jeg relevante for alle ved et FFU-bibliotek at lære om.

Dag to blev brugt i AU Library Emdrup. Endnu en dag spækket med lærerige og spændende oplæg. Mine personlige favoritter på dag to var 'Den digitale transformation af kulturarvssamlingerne' ved Ditte Laursen og 'Kunstig intelligens i en FFU-kontekst' ved Jeannette Ekstrøm. På dag to var der også gruppearbejde, hvilket omhandlede vores eget onboarding-forløb, herunder særligt hvad et ideelt onboarding-forløb ville være. For mit vedkommende var det lidt svært at erindre, da jeg havde min egen onboarding for to år siden. Jeg kunne også høre, at nogle af de ting, der blev nævnt som "mindre gode", var ting, jeg selv synes var gode. Konklusionen er nok, at der er lige så mange holdninger til et onboardingforløb, som der var personer i lokalet.

Samlet set en virkelig god første halvdel af masterclassen med engagerede undervisere og søde medkursister. Nu vil jeg glæde mig til den næste fætter-kusine-fest til august!

#biblioteksblik

Tag en (kunst)pause ... og dyk ned i lækkerier fra Japan, en gammel guide til behandling af benbrud eller en performance med udgangspunkt i bibliotekskroppen.

Hvilke FFU-biblioteker følger du på Instagram?

Brug #biblioteksblik, når du søger eller selv poster noget – hvis du vil ses af os

designmuseum_bibliotek

24 ❤️ 1 💬

designmuseum_bibliotek NYT OG LÆKKERT FRA JAPAN

Vi har netop modtaget en kæmpe samling bøger fra Japan. Det er serien "gggBooks (The World Graphic Design Series)" om grafiske designere fra (hovedsageligt) Japan, men også fra resten af verden. Af dansk islæt er Per Arnoldi og Kontrapunkt. Alle bøger indeholder to siders biografi om designeren, samt ca 50 eksempler på designerens arbejde. Ikke til hjemlån, men kan studeres nærmere på vores læsesal.

#designmuseumdanmark #design #designinspiration #designlovers #designthinking

roskildeuniversitetsbibliotek

15 ❤️ 1 💬

roskildeuniversitetsbibliotek TAG EN (KUNST)PAUSE 🤔🤔

Nu kan du blade i to store og flotte bøger med et væld af værker af kunstneren Asmund Havsteen-Mikkelsen.

Du kan blandt meget andet læse om Asmunds maleri "Anthropocene Aquarium", som hænger her på bibliotekets Plan 1 og pryder den grå betonvæg.

Find begge bøger på sofaborde nærmest maleriet 📖

kgllakademibibliotek
Det Kongelige Akademi - Bibliotek

14 ❤️ 1 💬

kgllakademibibliotek Udstillingen 'Nauticon - omdannelse af det værdifulde eksisterende' af kandidatstuderende på Bøsætning, Økologi og Tektonik, kan lige nu ses på Biblioteket. Du kan besøge udstillingen hverdage 9-19 til og med 6. marts.

dtulibrary

9 ❤️ 1 💬

dtulibrary Guide til behandling af fx benbrud på skiferien finder du i bogen "Nødhjælp, Den første Hjælp ved pludselige Ulykkes- og Sygdomstilfælde" fra 1902.

Ved knoglebrud på ekstremitet:
"I Mangel af Pap kan enhver stiv Genstand af passende Form anvendes, f. Eks. Linealer, Træstykker, Stokke og Paraplyer, Kosterkafter og Husholdningsgenstande."

Du finder bogen online på Danmarks Tekniske Kulturarv <https://tekniskkulturarv.dk>, dvs. du også kan tilgå den fra løjperne bare, der er telefondækning.

#tekniskkulturarv #TBT #dtubibliotek #dtulibrary #biblioteksblik #dtudk #Skiferie #Benbrud

kgllakademibibliotek

31 ❤️ 1 💬

kgllakademibibliotek Last night at the Library ✨ LIBRARY BODIES - a performative encounter between dancers, music and the library. Presented by students from the Danish School of Performing Arts and the Rhythmic Music Conservatory . Initiators: @carla.anacker, @escphilo and @curlnoe

designmuseum_bibliotek

36 ❤️ 3 💬

127 visninger
designmuseum_bibliotek Kender du vejen til biblioteket?

Ellers følg med her ❤️

Universitetsbibliotekerne kan understøtte trivslen i studielivets præstationsræs

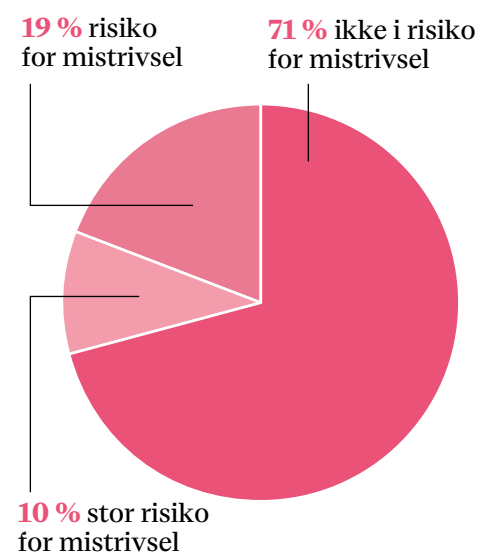
Universitetsbibliotekerne har en oplagt mulighed for at udvikle tilbud og rammer, der understøtter trivslen blandt studerende på landets universiteter, der er under pres. Amalie Due Svendsen har udarbejdet et litteraturreview om, hvordan biblioteker kan bidrage til det gode studieliv og gennemgår hovedpointerne her

□ **Amalie Due Svendsen**, videnskabelig assistent ved Dansk Center for Forskningsanalyse og tidligere stabsmedarbejder på Det Kgl. Bibliotek

Trivsel er de seneste år blevet et buzzword i den offentlige debat, hvor især den stigende mistrivsel hos de yngre generationer er kommet under luppen – nogle taler ligefrem om en decideret trivselskrise. Dette gør sig også gældende på de videregående uddannelser, hvor nogle undersøgelser viser, at op imod en tredjedel af alle førsteårsstuderende er i risiko for mistrivsel. Der er i debatten mange bud på, hvorfra denne mistrivsel stammer. Nogle peger på accelerationssamfundets stigende krav, mens andre retter opmærksomheden mod de sociale mediers negative effekter på ungdomslivet.

I 'Studielivsprojektet', et kvalitativt studie, som blev udført af RUC fra 2018 til 2021, fandt man flere faktorer, der er med til at udfordre de studerendes oplevelse af tilhør og anerkendelse i studielivet og ikke mindst oplevelsen af at være en "god studerende". Blandt andet blev det konkluderet, at strukturelle faktorer i uddannelsessystemet er en medvirkende årsag til mistrivsel. De senere års reformer har accelereret studielivet og bevirket, at det nu er sværere at afvige fra studiets normaltempo eller ECTS-tid. Der er således meget begrænsede muligheder for tilpasning, hvis man i løbet af sine studieår rammes af livet. Yderligere pointeres det, at de studerende i dag er underlagt nogle inklusionskriterier og kulturer, der er med til at skabe en snæver opfattelse af

Generel trivsel blandt studerende i marts 2022

Kilde: EVA

”den gode studerende”. Dette kommer blandt andet til udtryk igennem nogle uddannelsers præstations- og konkurrencekultur.

På AU og KU viser de seneste undersøgelser af studiemiljø og trivsel også, at en gruppe af studerende oplever udfordringer. På AU svarer syv procent, at de ikke føler sig ”godt tilpas” på AU, mens 14 procent ”ofte eller altid føler sig ensomme”. Derudover oplever 16 procent af respondenterne, at de ofte eller altid føler sig stressede i hverdagen. Et lignende billede tegner sig på KU, hvor 18 procent rapporterer, at de ofte eller altid føler sig ensomme på studiet, mens 19 procent melder, at de ofte eller altid oplever stærke stresssymptomer i forbindelse med studiet. Der er således gode grunde til at tage fat på trivslen på universiteterne.

Bibliotekets rolle i studielivet

Universiteterne arbejder på forskellig vis med at adressere denne problematik, men også universitetsbibliotekerne, der udgør en vigtig del af studiemiljøet, har mulighed for at melde sig på banen. Universitetsbibliotekerne bruges i vid udstrækning af de studerende, både når det kommer til sociale og faglige aktiviteter – særligt i eksamensperioderne, hvor der er ekstra pres på studierne. Derfor har man på Det Kgl. Bibliotek igangsat en ny strategisk indsats under navnet ’Rum til Fordybelse og Fællesskab’ med målet om at skabe nye trivselsfremmende initiativer, der understøtter det gode studieliv. I forbindelse med denne indsats udarbejdede undertegnede (med hjælp fra gode kolleger) et litteraturreview med henblik på at kortlægge litteraturen om, hvordan universitetsbiblioteker kan bidrage til øget trivsel blandt de studerende.

Litteraturafdækningen afslørede hurtigt, at det ikke flyder over med videnskabelige artikler om biblioteker og studietrivsel, men det lykkedes at identificere 36 artikler, der på forskellig vis adresserer emnet. I overvejende grad er der tale om amerikanske eller britiske artikler, der beskriver, evaluerer eller anbefaler konkrete trivselsfremmende initiativer, mens der sjældent måles på effekten af sådanne tiltag. Alligevel kan disse erfaringer tjene til inspiration til, hvordan biblioteker kan arbejde med trivslen.

Pauser i biblioteksrummet

En gruppe af artikler fokuserer på, hvordan mindre justeringer af de fysiske biblioteksrum kan være med til at øge trivslen blandt de studerende. Særligt er der fokus på *pausen*, som noget der er centralt for trivsel og forebyggelse af stress, og biblioteket kan derfor tilbyde

“ Pausen er central for trivsel og forebyggelse af stress, og biblioteket kan derfor tilbyde faciliteter, der giver de studerende nogle fysiske og mentale pauser fra studierne

faciliteter, der giver de studerende nogle fysiske og mentale pauser fra studierne.

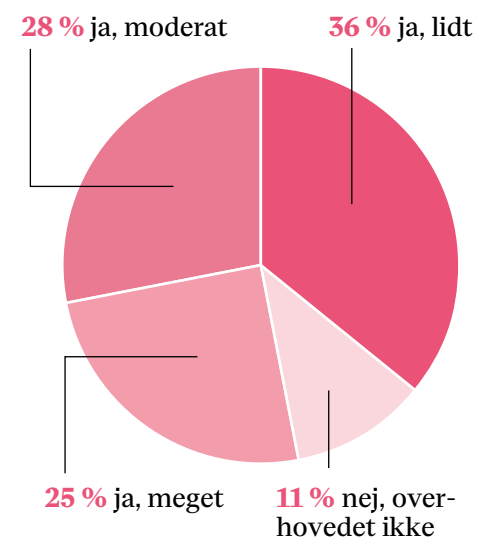
Dette kan både være i form af indretning af hele rum til formålet – såkaldte meditations- og refleksionsrum – men også igennem optimering af de eksisterende rum, f.eks. ved at øge komfort og hjemlig atmosfære igennem behagelige møbler og grønne planter. Enkelte foreslår endda såkaldte ”napping stations”, hvor de studerende kan tage sig en lur.

Andre igen har fokus på at bringe bevægelse ind i biblioteksrummet og beskriver positive erfaringer med at stille forskelligt træningsudstyr til rådighed for de studerende på baggrund af antagelsen om de trivselsfremmende effekter af fysisk aktivitet.

Et enkelt studie beskriver også forsøg med mobilskabe, hvor de studerende kan ”parkere” deres mobiltelefoner og tage en pause fra den digitale verden, mens de fokuserer på studiet. Dette havde i det givne (men dog lille) studie positive effekter for både koncentration og stressniveau. I en tid, hvor der i stigende grad bliver gjort opmærksom på digitale mediers negative indvirkning på trivslen, kunne det måske være interessant at undersøge potentialer i pausen fra netop disse.

Studerendes følelse af stress i marts 2022

Har du i løbet af den seneste måned følt dig stresset?

Kilde: EVA

Trivselsfremmende aktiviteter

En anden gruppe af initiativer fokuserer på, hvordan biblioteksrummet kan danne rammen for aktiviteter eller nye biblioteksservices, der kan være med til at understøtte trivslen. Listen her er lang og rummer eksempler på bogklubber, yoga- og mindfulnessundervisning, kreative workshops, lego, videospil eller sågar besøg fra terapihunde. Fælles for dem alle er, at de igen tilbyder et afbræk fra studierne – en mental pause, hvor de studerende får mulighed for at engagere sig i andre meningsfulde aktiviteter.

Især legende og kreative aktiviteter har vist sig at have positive effekter på voksnes mentale helbred, idet fordybelsen i f.eks. tegning, håndarbejde eller lego-bygning giver en pause fra den indre dialog, som i stressede perioder kan være forbundet med negative tanker og følelser. Forskning viser også, at såkaldte "micro-breaks", hvor man kortvarigt engagerer sig i noget andet end ens arbejde, kan have positive effekter for både koncentrationen og evnen til fordybelse. Aktiviteterne kan være individuelle, som f.eks. at tegne, men de kan også have et mere socialt aspekt, som f.eks. en biblioteksskattejagt. Igennem de mere sociale aktiviteter kan biblioteket således også være med til at skabe et positivt socialt fællesskab frigjort fra studiets præstationspres, som kan bidrage til oplevelsen af inklusion og "belonging".

Studerende med særlige behov

Universitetsbibliotekerne har flere kontaktflader med de studerende, men især undervisning og vejledning er kerneopgaver, hvor bibliotekarer og informationsspecialister er i tæt kontakt med målgruppen. Det er således også her, bibliotekspersonalet kan komme i berøring med studerende, der mistrives. Et mindre survey-studie blandt canadiske bibliotekarer viste, at over halvdelen af de adspurgte havde haft kontakt med studerende, der havde udfordringer med trivsel og mentalt helbred. Derfor er det også vigtigt, at bibliotekspersonalet er klædt på i forhold til, hvordan man håndterer sådanne møder og eventuelt henviser til den rette hjælp eller vejledning.

Nogle artikler påpeger også, at bibliotekerne kan gøre mere for at imødekomme den voksende gruppe af neurodivergente studerende på de videregående uddannelser. F.eks. kan pauserummet, som allerede er nævnt, være et tiltrængt helle for studerende med autisme, som kan have behov for at trække

sig fra stimuli. Derudover påpeges det, at der kan være behov for at lave tilpasninger, der gør biblioteket mere tilgængeligt for de studerende, som ellers har en tendens til at afholde sig fra at bruge biblioteket. Det kan f.eks. være i form af bedre way-finding og visuel kommunikation. Således kan bibliotekerne gøre meget for at målrette sine services til studerende, som er i højere risiko for at opleve eksklusion i studielivet.

Mental sundhed

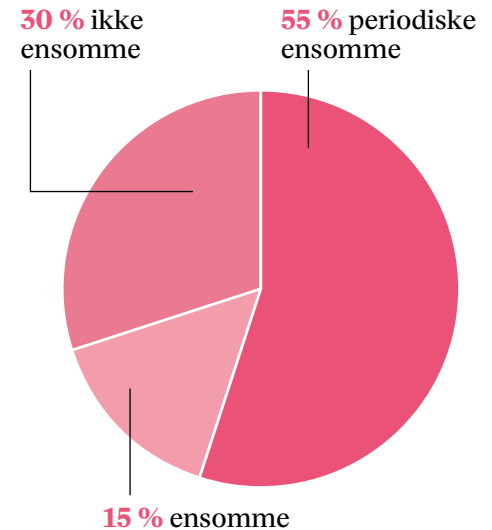
Flere amerikanske universitetsbiblioteker har arbejdet med at øge bevidstheden om mental trivsel i studielivet igennem oplysningskampagner eller workshops. F.eks. beskriver universitetsbiblioteket ved Columbia University, hvordan de igennem en trivselskampagne tilskyndede de studerende til sunde studievaner, som at holde pauser, huske frisk luft og at tilbringe tid med vennerne.

Derudover påpeges det, at der bør være fokus på at skabe synlighed omkring eksisterende tilbud til håndtering og forebyggelse af mistrivsel, både på biblioteket og universitetet. De studerende opfatter ofte universitetsbiblioteket, som en integreret del af campus, og derfor er det oplagt at samarbejde med universitetet om denne type oplysningskampagner, som kan være til stede i både det fysiske rum og på sociale medier.

Litteraturen har således flere bud på, hvordan universitetsbibliotekerne kan adressere trivselsudfordringen, både med indretningen af det fysiske biblioteksrum og med initiativer, der skaber meningsfulde pauser med fokus på fordybelse og fællesskab. Dermed kan biblioteket også være med til at favne den hele studerende, frem for ensidigt at fokusere på den akademiske præstation.

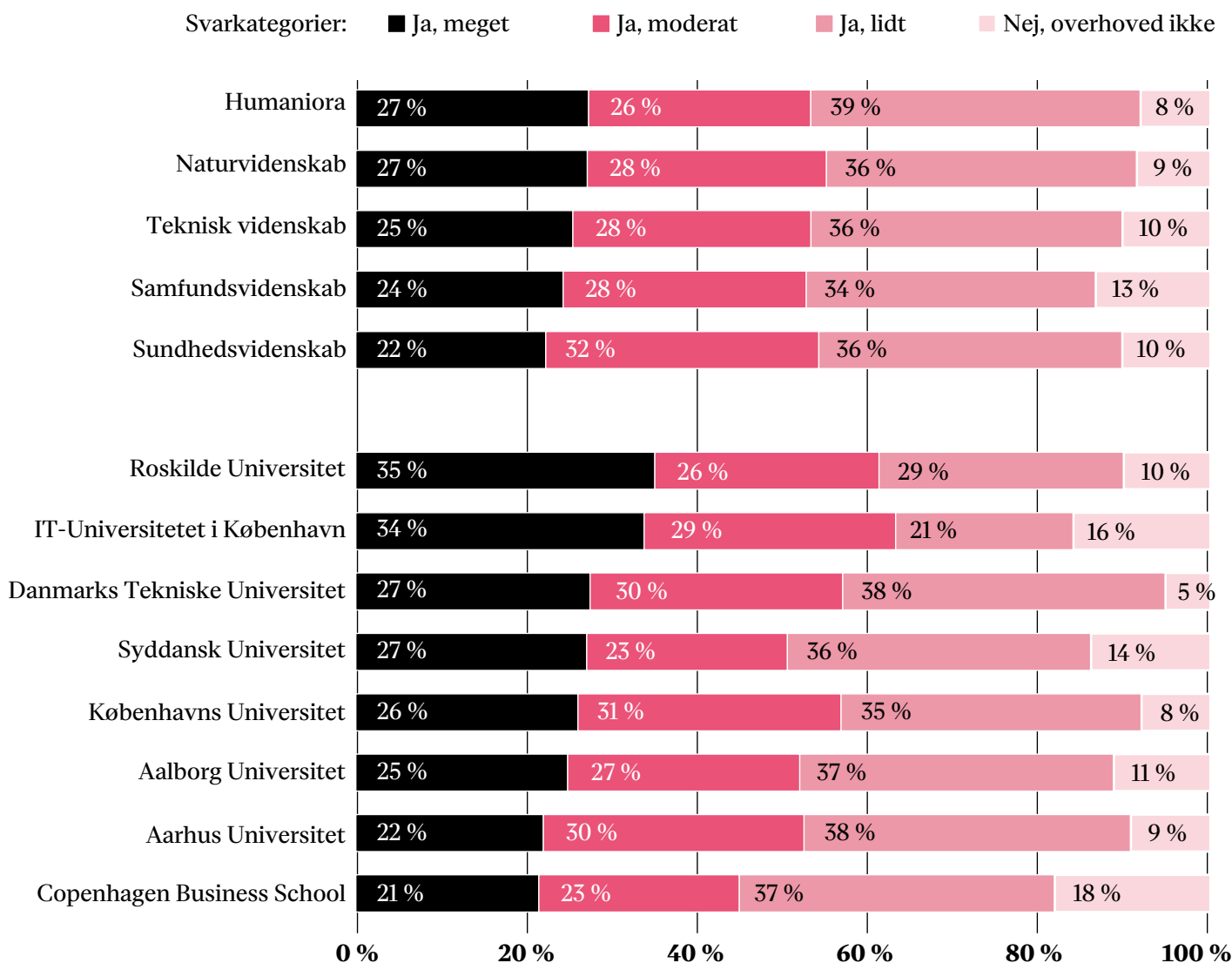
Med afsæt i disse tanker arbejdes der lige nu målrettet med at understøtte trivslen på Det Kgl. Bibliotek. Biblioteksrummet udvikles fortsat med de studerendes behov for øje, og der afprøves forskellige aktiviteter, bl.a. de såkaldte 'Brain Breaks', hvor de studerende tilbydes små kreative pusterum. Måske kan sådanne initiativer udgøre en lille modvægt til det accelererende studieliv, der lige nu presser trivslen på universiteterne.

Generel ensomhed blandt studerende i marts 2022

Kilde: EVA

Fordeling af følelsen af stress i marts 2022, fordelt på tværs af hovedområder og institutioner

Kilde: EVA

* Tallene i alle grafikkerne kommer fra notatet 'Kortlægning af trivsel på universiteterne', en deskriptiv analyse udarbejdet af Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) for DJØF, som blev udgivet i 2023. Analysen beskriver selvrapporteret trivsel blandt universitetsstuderende på første år i foråret 2022 og måler universitetsstuderendes oplevede trivsel på baggrund af validerede mål.

Bogbus uden bøger

På SDU's gange turnerer Britta og Bjarne med bananvogn, kaffe og tilbud om en uformel snak. Konceptet hedder #HappyLibrary, og fokus er studieteknik og bibliotekets mange tilbud

□ **Lotte Thing Rasmussen**, specialkonsulent, Syddansk Universitetsbibliotek

"De går direkte efter kaffen. Og så fanger man dem," fortæller bibliotekar Britta Toftgaard Holton om konceptet #HappyLibrary, som har kørt siden 2022 i varierende udgaver.

"Når vi får snakket med dem, siger de: 'Wow, gid jeg havde fået det at vide for lang tid siden'. Og når jeg har vagt ved informationsskranken, kommer de nogle gange hen og siger til mig: 'det, du sagde i går, var virkelig godt – det har jeg sagt videre,'" siger Britta

Toftgaard Holton om sine mange oplevelser med #HappyLibrary.

Helt lavpraktisk består konceptet af en stadevogn (i daglig tale kaldet 'bananvognen') loadet med kaffe, snacks, en skærm, imødekommende indstilling og velsmurte stemmebånd fra de biblioteksmedarbejdere, der ruller ud. For de kan godt nå op på at have samtaler med 100 studerende på to timer.

"Det er som en infovagt på speed. Så er man altså lidt blæst i hovedet bagefter," siger Bjarne Lind Christensen, læringskonsulent på Syddansk Universitetsbibliotek, som sammen med Britta udgør den faste #HappyLibrary-duo.

Her døde 'plejer'

Tilbage i 2022 var tiltaget rettet mod speciale- og bachelorskrivende studerende fra Humaniora og Samfundsvidenskab, men det

↑ Plakat til #HappyLibrary. En version laves med snipper, som de studerende kan tage med sig med tid og sted – de bruger dem. Foto: Britta Toftgaard Holton.

skulle være bredere. Britta og Bjarne er nemlig meget villige til at ændre i og udvide konceptet.

”Konceptet bliver langt hen ad vejen bygget, mens vi er derude. Vi har fx ikke powerpoints eller manuskript med. Jeg ser mødet med de studerende som en slags samarbejde. Det er også derfor, vi ændrer i det løbende. Det nemmeste er at gøre, som vi plejer. Men det, der fungerede sidste år, behøver ikke fungere i år,” siger Britta Toftgaard Holton.

Efter coronanedlukningen var oplevelsen blandt bibliotekarerne, at de studerende opførte sig lidt anderledes. Deres henvendelser var oftere mindre ting, og de store emnespørgsmål blev sjældnere. Helt konkret kunne det ses i et samlet fald i henvendelserne ved infoskranker og antal deltagere til bibliotekets åbne kurser.

”I første omgang trak vi undervisningen væk fra vores undervisningslokale og ud i biblioteksrummet. Vi prøvede at lave en uformel

i Opskriften på #HappyLibrary

- Lidt forberedelse inden: Fx infoplakater på universitetets gange, SoMe-opslag m.m.
 - Bland dernæst kaffe, snacks, skilte og åben dialog i en bananvogn og tilsæt et par printede vejledninger, nogle postkorts fra andre enheder, fx om eksamensangst m.m.
- Tilsæt eventuelt relevante kollegaer for faglig flavour alt efter placering eller tema.
- Gentag 1-2 gange om måneden eller efter behov.
 - Anvend gerne grundopskriften til nye variationer. Fx kører bananvognen også ud med ’Spørge-hjørnet på SUND’ og en lang række Kahoot quizzes, hvor deltagerne får viden om services, undervisning, ressourcer m.m. via sjov konkurrence med præmier. Rekorden for kahoot-deltagere til en enkelt quiz er over 100.

“ Mange af dem, vi taler med, starter med at sige, de ikke har brug for biblioteket, så konceptet vil gerne udfordre og udvide den ofte lidt smalle biblioteksforståelse og åbne deres øjne for, hvor meget biblioteket kan og har.

-Bjarne Lind Christensen.

café-atmosfære uden skranke i biblioteksrummet, og så dukkede der 30 op,” siger Britta Toftgaard Holton.

Erfaringerne med mere en mere uformel form for vejledning førte nye tanker med sig. For hvad med de studerende, der slet ikke bevæger sig ind på biblioteket? Derfor var næste skridt at flytte konceptet helt ud af biblioteket.

”Mange af dem, vi taler med, starter med at sige, de ikke har brug for biblioteket, så konceptet vil gerne udfordre og udvide den ofte lidt smalle biblioteksforståelse og åbne deres øjne for, hvor meget biblioteket kan og har,” siger Bjarne Lind Christensen.

”Vi skal ikke tage det som en selvfølge, at de studerende kommer til os. Hvis vi hele tiden bliver i vores egne rammer på biblioteket, så kommer vi jo kun til at tale med dem, som allerede er her”, siger Britta Toftgaard Holton.

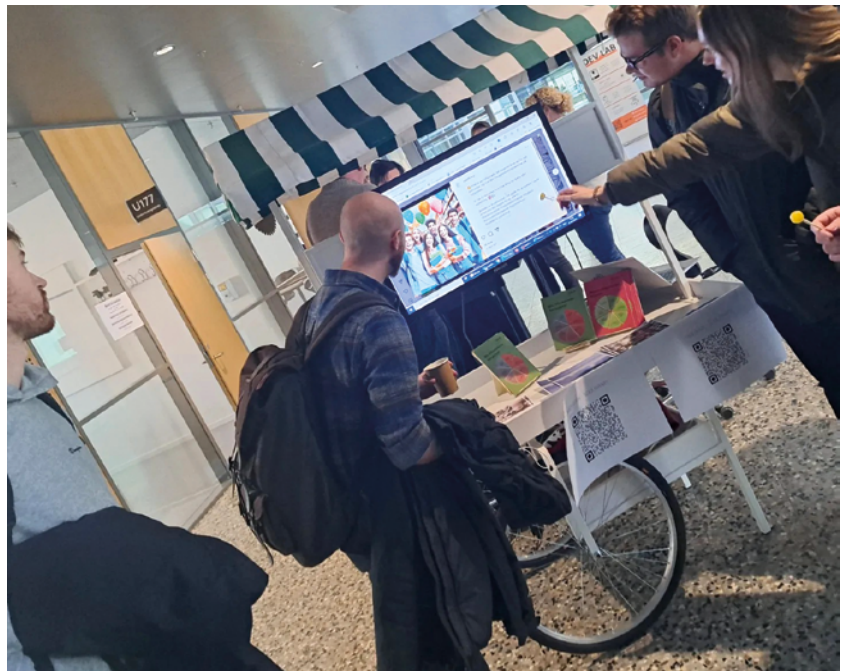
Den logik er svær at modsige. Men er det vigtigt, at de studerende kommer fysisk ind på biblioteket?

”Egentlig ikke. Det vigtigste er, at de kender vores ressourcer og bruger os til det, de selv har brug for,” siger Bjarne Lind Christensen.

En snak uden dagsorden

Bjarne og Britta ruller ikke ud tilfældigt. Med udgangspunkt i et tema og/eller en specifik placering skaber de en 'krog' som samtalestarter. Bananvognen kan udstyres med en skærm, og stiller de sig ved det sundhedsvidenskabelige fakultet, kan de fx demonstrere databasen 'Visible body', der kan vise tredimensionelle modeller af kroppen, og bruge det til at indlede snakken med de studerende. Stiller de sig ved fx det teknologiske fakultet, suppleres med en bibliotekskollega, som underviser på Tek. De kan også finde på at gå ud med et tema, fx Endnote, og her medbringe en Endnote-kyndig kollega. På den måde bliver det agile og fleksible sat i en overordnet ramme suppleret af specifik faglighed.

Oftest starter snakken dog med kaffen og lidt generelt om studierne, travlheden og

↑ Stadevogn med kaffe, snacks og en skærm – i daglig tale kaldet 'bananvognen'. Foto: Britta Toftgaard Holton.

læsestoffet – og ender med at handle om noget biblioteksrelateret.

”Når der ikke er en dagsorden, kan man lede samtalen i den retning,” siger Bjarne Lind Christensen.

Han fortæller, at han ofte åbner ofte samtalen med at spørge, hvad de studerende læser, og om der er meget at læse, og så er samtalen i gang. For så begynder mange at snakke om, at de jo gerne vil læse det hele, men det er svært at nå eller svært at huske alt det, man har læst. Derfra kan han spørge: Skal man læse alt? Eller: Hvordan ved man, om man har læst det hele?

”Jeg beder dem om selv om at være med til at svare på deres eget spørgsmål. Det er refleksionen, man skal have gang i hos den studerende – refleksionen skal gå på studieeffektivitet og en indre forventningsafstemning og arbejde hen imod at vide noget og bruge det, ikke kun vide noget og gentage det. Det er snakke, der ikke ville være der ellers – de

opstår ikke ved biblioteksskranken. Og dem, vi får fat i, er nogle andre end dem, vi møder på biblioteket,” siger Bjarne Lind Christensen.

Alt er fleksibelt

Uddannelseschef på Syddansk Universitetsbibliotek, Jens Dam, ser #HappyLibrary som en integreret del af bibliotekets undervisnings- og vejledningsaktiviteter.

”Vi har flere typer af tilbud, fordi vi har tiltro til, at øget biblioteksbrug giver bedre studerende. Og derfor er det vigtigt, at vi også får fat på nogle af dem, vi typisk ikke når med de mere klassiske tilgange. Bibliotekspersonalet går meget fleksibelt til værks. Alt er prototype – det kan hele tiden ændres. De er i gang på fjerde år og har stor erfaring med, hvad der virker på hvilke studerende og placeringer rundt omkring på universitetet,” siger han.

#HappyLibrary giver også uventede sidegevinster, når der dukker ansatte op og får en snak og bliver positivt overraskede over bibliotekets mange tilbud.

”Vi har fx for nylig fået en aftale i stand med Matematik, som nu anvender nogle af vores lokaler til fast studiecafe. Det er en faggruppe, som ellers ikke har anvendt det fysiske bibliotek. Og den aftale kom i stand, efter en underviser faldt i snak med Britta og Bjarne,” siger Jens Dam.

Andre gange har en underviser spottet dem og sendt hele sit hold af studerende afsted for at tale med det rullende bibliotek.

Faldet i henvendelserne ved infoskrankerne er stagneret nu. Men kan uddannelseschefen se et fremtidigt bibliotek for sig uden en informationskranke med en skrankevagt?

”Vi har fortsat vagtpersonale siddende. Samtidig er brugen af vores forskellige digitale læringstilbud, fx libguides, diverse online-vejledninger og videotutorials virkelig høj. De studerende finder altså vores ressourcer og modtager vores vejledning på anden vis. Vi vejleder stadig, som vi altid har gjort, men nu foregår det i stigende grad på mange flere forskellige måder, medier og platforme. Så den fysiske skranke, som vi kender den, kan sagtens ændre sig,” siger Jens Dam og fortæller, at der også er udviklinger og forandringer i de studerendes adfærd, vi ikke rigtig kender årsagerne til – fx er de åbne kurser i øjeblikket meget mere populære og velbesøgte, end de var for bare nogle få år siden.

Og netop derfor er det vigtigt hele tiden at prøve noget nyt, afslutter han.

↑ Konceptet #HappyLibrary har kørt siden 2022 på SDU. Foto: Britta Toftgaard Holton.

i Britta og Bjarnes råd til kolleger, der vil prøve noget nyt

- **Britta:** Kom væk fra skranken og væk fra biblioteket. Prøv dig frem. Dem, der skal ud, skal være klar til at møde hvad som helst. Der er helt klart et element af utryghed, og skrankens beskyttelse er væk. Men det er også utrolig givende, fordi du får nogle samtaler med studerende, som du ikke får ellers. De kommer faktisk også igen. Og de genkender os. Pludselig hilser en masse studerende i kantinen, eller går forbi på gangen og siger 'hey, det er dig fra biblioteket'. De er så søde og interesserede. Så gider man godt gå ud med bananvognen igen.
- **Bjarne:** Medbring generalistviden og vær indstillet på ikke at kende spørgsmålene inden. Det er en hurdle, når man skal række ud. Det kræver noget autenticitet i situationen. Lad være, hvis du ikke kan lide det. Mange afvisninger to timer i træk kan ske. Giv anerkendelse og vov at være sammen med de studerende i de lidt frustrerede samtaler. Tag oplevelsen af virkelig at hjælpe nogen med dig tilbage.

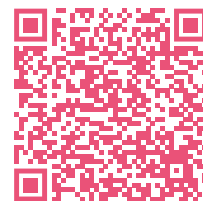
Læs mere

Britta Toftgaard Holton og Anja Pedersens artikel på LinkedIn om bl.a. kahoots <https://www.linkedin.com/pulse/n%C3%A5r-biblioteket-er-irrig-op-ad-bakke-eller-hvordan-anne-britta/>

Bibliotekets planlagte Happy Library aktiviteter <https://sdu-dk.libcal.com/calendar/opencourses/?t=g&q=survival&cid=3791&cal=3791&inc=0>

Mod nye højder på Ilisimatusarfik

I anledning af 40-års jubilæet i 2024 for Grønlands Universitet, Ilisimatusarfik, talte Jette Spøer med mangeårige universitetsbibliotekar Bolethe Olsen om hendes livsbane som bibliotekar og uddannelseslandskabet højt mod nord

□ **Jette Spøer**, tidligere informations-specialist ved KU

Det er fjerde år i træk, at jeg besøger Grønlands Universitet Ilisimatusarfik og kortvarigt hjælper universitetsbiblioteket ved studiestart med litteratursøgningskurser for nye studerende. I gensynet med Ilisimatusarfik oplever jeg samme fascination ved selve bygningsværket, der på afstand læner sig op ad bjerget Sermitsiaq. Tættere på forstår jeg sammenligningen med gletsjerspalter, hvor lyset strømmer ud mellem de skrånende bygninger og møder mig fra de himmelhøje panoramavinduer.

Indgangen er som en varm velkomst, når man kommer fra den rå morgentåge og bliver mødt af Aka Høeghs appellerende vægkunst med stærke farver, symboler og udtryk. Jeg hæfter mig ved, at hendes 'Kundskabens træ' viser vej op ad trappen til universitetsbiblioteket.

Under mit besøg denne gang kan universitetet fejre sit 40-års jubilæum ved årsfesten, hvor universitetsbibliotekar Bolethe Olsen, som repræsentant for universitetets første 10 studerende, holder årsfesttalen.

At lytte til Bolethe Olsens beretning om, hvordan de som pionerer for højere uddannel-

se under beskedne kår, men med dedikerede undervisere i front, forstod vigtigheden af uddannelse, giver os som tilhørere en følelse af ærefrygt for de mange ildsjæle.

For meget er sket siden dengang Inuit Instituttet, som det hed, lå i lokaler på førstesalen ved Landsbiblioteket, og frem til i dag, hvor universitetets indgang prydes af et banner: Shaping the Arctic.

Universitetet har i dag omkring 750 studerende og 100 ansatte, og der udbydes foreløbig 11 bachelor- og fem kandidatuddannelser. Siden 2001 har man haft den treårige ph.d.-uddannelse og i dette jubilæumsår en rekord på uddeling af hele syv ph.d.-grader.

Bolethe Olsen afslutter sin tale med at påpege, at der med de mange nye tiltag, flere uddannelser og øget samarbejde internationalt bliver behov for at udvide den nuværende campus Ilimmarfik.

'Årets pris' går til Aviaja Lyberth Hauptmann for hendes arbejde med at udvikle og igangsætte den første naturvidenskabelige bacheloruddannelse i Grønland, der kommer til at omfatte centrale emner som klimaforandringer, biodiversitet og relationerne mellem mennesker og natur, som er særlige for Grønland og Arktis.

Universitetscampus Ilimmarfik

40-års jubilæet er en manifestation af, hvor hurtigt udviklingen er gået, ikke alene med at samle uddannelser og forskning, men også med at løfte begge dele til internationale standarder.

Universitetet har i dag → omkring 750 studerende og 100 ansatte, og der udbydes foreløbig 11 bachelor- og fem kandidatuddannelser. I jubilæumsåret 2024 blev der uddelt syv ph.d.-grader.
Foto: Jette Spøer

Med en uddannelsesreform fra 2007 besluttede Naalakkersuisut at fusionere de videregående uddannelser med universitetet, så uddannelsesstederne ikke længere lå spredt i Nuuk.

I 2008 flyttede universitetet med studieretninger inden for samfundsvidenskab, teologi, sprog og kultur samt samfundshistorie til den nybyggede universitetscampus, Ilimmarfik, der som center for uddannelse, forskning, dokumentation og formidling også kom til at omfatte Grønlands Statistik, Sprogsekretariatet, Landbibliotekets afdeling Groenlandica og Nationalmuseets Landsarkiv. Samtidig kom sygepleje-, socialrådgiver- og journalistuddannelsen til at høre ind under universitetet, og siden med en gradvis overflytning af læreruddannelsen, erhvervsøkonomi og jura så der i dag er fire institutter: Institut for Læring, Institut for Sygepleje & Sundhedsvidenskab, Institut for Samfund, Økonomi & Journalistik og Institut for Kultur, Sprog & Historie.

Siden 1998 har Grønlands Naturinstitut Pinnngortitaleriffik været center for naturvidenskabelig forskning og undervisning og har med udbygningen Pikialaarfik i 2017 haft sin egen bygning indrettet med auditorium, undervisningslokaler, laboratorier, kontorarbejdspladser, gæstelejligheder m.v. Her er også Klimaforskningscentret forankret, hvor der forskes i klimaændringers effekter på den arktiske natur og det grønlandske samfund.

Hvor uddannelse ikke er en selvfølge

Dagen efter årsfesten taler jeg med Bolethe Olsen, som jeg har gjort så mange gange før, og forsøger at samle trådene i hendes livsbane som bibliotekar.

Hun er opvokset i Sisimiut, hvor hun gik på en folkeskole med en inddeling i grønlandske og dansksprogede klasser. Med nedlæggelsen af realskolen i Grønland fortsatte hun fra 8. til 10. klasse i en dansksproget klasse, herefter kom hun til Danmark på Galtrup efterskole på Mors, og i 1980 flyttede hun til Nuuk for at tage en toårig HF-uddannelse.

Hendes drøm om en universitetsuddannelse blev en realitet, da Inuit Instituttet blev oprettet i 1984, hvor hun som sagt var på det første hold studerende ved universitetet. I ventetiden frem til universitetsstart var hun lærervikar, timelærer og frivillig i selvbyggerprojekter i Qaanaaq Grønlands nordligste by på vestkysten.

I 1986 blev der indgået en aftale mellem hjemmestyret og Danmarks Biblioteksskole, så man med en toårig grunduddannelse ved Ilisimatusarfik kunne tage en toårig bibliotekaruddannelse i Danmark. Bolethe Olsen var sammen med Elisa Jeremiassen de

to første grønlandere, som blev færdige som bibliotekarer i 1989. I 1994 blev Elisa Jeremiassen den første grønlandske landsbibliotekar og Bolethe Olsen udnævnt som souschef og siden konstitueret landsbibliotekar, mens Elisa Jeremiassen tog kandidatuddannelsen ved Danmarks Biblioteksskole i 1997-99. Gradvist uddannede flere sig, men dengang som nu kræver det uddannelse i udlandet typisk Danmark.

I 2004 blev Bolethe ansat som bibliotekar ved universitetet i Nuuk, der indtil etableringen af Ilimmarfik lå i den gamle Herrnhutiske Missionsstation fra 1738. Når hun fortæller om sine 20 år som universitetsbibliotekar, er det som et tilbageblik på, hvordan vores profession har ændret sig med internettets indtog og med digital kommunikation, e-ressourcer og fjernundervisning som nye redskaber.

Som enebibliotekar på universitetsbiblioteket med mange funktioner i drift, administration og betjening af forskere, undervisere og studerende er der dog stor forskel i spændvidden af opgaver i forhold til et dansk universitetsbibliotek med et stort bagland.

Universitetsbiblioteket er integreret med Groenlandica, Grønlands landsarkiv, national- og forskningsbibliotek, som til sammen understøtter undervisning og forskningsaktiviteter samtidig med at være et offentligt bibliotek, der har lånesamarbejde med andre biblioteker i og uden for Grønland. Med store grønlandske arkivalier, dokumenter, billedsamlinger m.v. hober materialerne sig op i arkiverne og afventer katalogisering og digitalisering.

Bolethe Olsen fortæller også om de store omkostninger ved forsendelser, kostbare enkeltbestillinger med fly, og at et lille sprogområde som det grønlandske giver begrænsninger; markedet er småt, og e-bøger kan ikke tilbydes på universitetet. Økonomien begrænser sig til få faglige og videnskabelige e-ressourcer igennem Consortia Manager via Det Kgl. Bibliotek.

Hvor biblioteker er ens

Når jeg går rundt på universitetsbiblioteket her i Nuuk, slår det mig, hvor ens biblioteker er. Ikke alene for de endeløse rækker af bogreoler, men i genkendelsen af et studiemiljø med plads til ro og fordybelse i studieceller, grupperum og loungeområder med udstillinger og kunst til inspiration. Dels genkender jeg, at nok er de studerende komfortable med deres tablets, men ved studiestart skal de lære søgeteknik og kende akademiske redskaber.

Universitetsbiblioteket er en integreret del af studielivet med attraktive studiefaciliteter og fri adgang for studerende efter lukketid. Bibliotekerne har en fælles online portal, og

brugerne kan igennem Landsbiblioteket få adgang til E-Reolen, Filmstriben og podcasts.

Samarbejdet med Det Kgl. Bibliotek om de digitale ressourcer fra og om Grønland for at imødekomme behovet for digitalisering af den grønlandske kulturarv samt indgåelse af licensaftaler som deltager i licenskonsortiet, er væsentligt, understreger Bolethe Olsen.

Med bevillinger fra Nordisk Ministerråd var hun selv på udveksling ved Det Kgl. Bibliotek i 2011 og senere ved Syddansk Universitet i 2018. Det nordiske fagfællesskab i lånesamarbejde og årlige konferencer giver faglig sparring med andre universitetsbiblioteker. Bolethe Olsen har gjort sin indflydelse gældende på andre områder end lige biblioteksdelen ved at sidde som medlem af HSSU, Hoved-, Samarbejds- og Sikkerhedsudvalg, hvor medarbejdere har direkte dialog med ledelsen, og som medlem af bestyrelsen for universitetet.

Bolethe Olsen påpeger, at med et stigende antal forskere og undervisere udefra – samt selvstyrets bevillinger til semesterophold for studerende i udlandet, hvor flere søger til USA og Canada – trænger engelsk sig mere og mere på som undervisningssprog. Med en stigende interesse fra udlandet grundet klimaforskning, nye vækstområder og øget turisme er sprogkundskaber og særligt engelsk en vigtig forudsætning for kommunikation med omverdenen.

Som Bolethe Olsen nævnte i årstalen, er universitetet i vækst, men hun kan være bekymret for, om den begrænsede adgang til forskningsbaserede e-ressourcer er tilstrækkelig til at understøtte uddannelse og forskning på internationalt niveau.

Med blik på fremtiden

Man plejer at sige, at ingen er uundværlige. Men min bekymring er, hvem der – når den tid kommer – skal afløse Bolethe Olsen. Med en befolkning på knap 57.000 mennesker spredt i det kæmpe land, er rammerne og mulighederne for uddannelse udfordret af både store afstande og demografien, og hertil kan tilføjes en generel problematik med et stort frafald i gennemførelse af uddannelse fra folkeskolen og opefter. Gennemførelsesraten er heldigvis blevet højere for hvert år.

Så trods store investeringer og klare mål for at højne uddannelsesniveaet i Grønland er det svært at imødekomme behovet for uddannet personale, og også bibliotekerne er i skarp konkurrence om at rekruttere kvalificeret arbejdskraft.

Universitetsbiblioteket har en betydelig andel i at imødekomme universitetets tiltagende behov for informationsressourcer og stille studiefaciliteter til rådighed for en brugerskare, der vokser år for år. For Bolethe Olsen

“ At lytte til Bolethe Olsens beretning om, hvordan de som pionerer for højere uddannelse under beskedne kår, men med dedikerede undervisere i front, forstod vigtigheden af uddannelse, giver os som tilhørere en følelse af ærefrygt for de mange ildsjæle.

– Jette Spøer

↑ Bolethe Olsen

som enebibliotekar er det et evigt kapløb med tid og ressourcer for at følge med den hastige udvikling på IIsimatusarfik.

I dette kolossale land, hvor byer ikke er forbundet med veje, og man er nødt til at rejse med skib eller fly for at nå fra én by til en anden, er udbygning af infrastrukturen naturligvis en kæmpe udfordring. Med åbningen af den internationale lufthavn i Nuuk i november 2024, som endnu en væsentlig forbedring af transportmuligheder og kommunikation med omverdenen, bliver det så også min sidste mellemlanding i transitlufthavnen for store fly i Kangerlussuaq.

Mine rejser til Nuuk har givet mig en bedre forståelse for, hvad vores fælles historie i rigsfællesskabet har betydet ikke bare for Grønland, men for os danskere. En indsigt i hvilke omkostninger det har haft for Grønland, men også hvilken gensidig forbundethed det har givet.

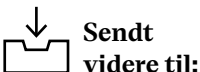
Med universitetets 40-års jubilæum og et tilbageblik på Bolethe Olsens livsbane som bibliotekar har det samtidig været som et tilbageblik på mine egne 40 år som bibliotekar i en verden konstant i forandring.

Stafetten – Fra min stol

Sendt
videre fra:

Birthe Marie Emerek, bibliotekar UCN

Sendt
videre til:

Kasper Løvschall, chefkonsulent AUB

Den seneste tid har budt på flere farvel. Jeg har netop sagt farvel til to nære kolleger og en bibliotekschef, der alle har trukket sig tilbage efter et langt og velfortjent arbejdsliv. De har, fordi vi har arbejdet sammen mange år, været faste ankerpunkter for mig – som nu er kappet. Noget slutter, og noget nyt begynder.

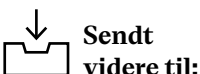
Selvom jeg arbejder med udvikling, er jeg på det personlige plan ikke den stærkeste til forandringer. Jeg trives bedst, når tingene er, som de plejer at være. Jeg tror, min kreativitet er drevet af ro på de indre linjer. Men et nyt år er begyndt, og det bringer sandsynligvis en masse forandringer med sig. Jeg lever i og med dem – på trods.

Året er allerede godt i gang med spændende projekter og opgaver. Et af de første nedslag er vores rolle som udviklingspartner i et projekt ledet af Det Kgl. Bibliotek. Vi arbejder med Ex Libris' nye produkt, Library Open Workflows, som er et udviklingsmiljø med "lav indstigning" – direkte indbygget i Alma.

I FFU-sektoren er integrationen mellem Alma og DBC's CULR (den database, der kobler brugere af bibliotek.dk sammen med bibliotekerne) på dagsordenen. Jeg har tegnet stregerne til en løsning, og det skal gerne blive til et projekt.

En anden vigtig prioritet i år bliver arbejdet med en ny AI-strategi på AAU's uddannelsesområde. Her har jeg fået lov til at bidrage.

Så byder januar også på undervisning på DFFU's masterclass. Året starter jo faktisk ret fedt på trods af forandringer.

Sendt
videre til:

Lise Baltzer, afdelingsleder Det Kgl. Bibliotek Licensforvaltning

I Det Kgl. Bibliotek har min afdeling to kerneopgaver. Den ene er en national opgave som Det Kgl. Biblioteks Licensservice, hvor vi er sekretariat for to nationale licenskonsortier og forhandler licensaftaler med internationale og danske forlag/leverandører på vegne af medlemsinstitutionerne. Den anden er en 'lokal' opgave med licensforvaltning for de fire universitets-

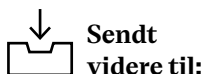
biblioteker for KU, AU, RUC og ITU, som drives af Det Kgl. Bibliotek samt Aalborg Universitetsbibliotek.

Herudover er vi ansvarlige for Det Kgl. Biblioteks Dokumentservice, der er en ny national service lanceret i efteråret 2024 samt en netop indgået aftale med Portico om bevaring og permanent adgang til digitale ressourcer dækket af de nationale licensaftaler.

Vi varetager hele den samlede portefølje af digitale materialer for KU, AU, RUC og ITU, som også omfatter indkøb af e-bøger og andre digitale ressourcer. Vi forhandler licensaftaler, indkøber enkeltabonnementer og sørger for i tæt dialog med vores kolleger at gennemgå og justere licensporteføljen årligt for at give adgang til de digitale materialer, brugerne har behov for.

Der sker rigtig meget på området i disse år; vi skal forholde os til open access publiceringsøkonomi, klimaaftryk fra digitale ressourcer, tekst- og datamining, brug af AI, samt trends der går mod livslang læring.

Lige nu er jeg optaget af at få afsluttet den største nationale licensaftale for Danmark, så vi kan komme i gang med forberedelser til forhandling af alle de licensaftaler, der skal gælde fra 2026.

Sendt
videre til:

Anne Marie Lind Danielsen, personaleleder i VIA Biblioteks afdelinger i Herning, Horsens, Ikast, Randers og Silkeborg

At være personaleleder på flere adresser indebærer løbende personalemøder på adresserne, og i den forbindelse afholdes der også 1:1 møder. Der drøftes bl.a. arbejdsopgaverne for medarbejderen, trivsel og udviklingsopgaver. Gennem personalemøder sikres videndeling på tværs af adresser, og at vi alle arbejder med kerneopgaven.

Foruden at være personaleleder er jeg koordinator på de teams, der arbejder med tidsskrifter, bøger, e-ressourcer og katalogisering på tværs af VIA Bibliotek. Det giver et godt samlet blik over, hvordan VIA Bibliotek kan prioritere midlerne bedst muligt til indkøb af de forskellige materialer, og hvordan de supplerer hinanden. I teamet for e-ressourcer arbejder vi med anskaffelse og opsigelse af licensaftaler. Vi har en række nationale aftaler, som forhandles centralt af KB Licenskonsortium. Dertil har vi en portefølje af lokale aftaler – primært danske ressourcer. Disse skal forhandles lokalt, og det er mit arbejde. Jeg sætter en stor ære i at få det til en god pris, dels af hensyn til lokal økonomi, dels fordi forlagene tjener mere end rigeligt på bibliotekerne.

VIA Bibliotek har et årligt medarbejderseminar, som strækker sig over to dage. I år var det henlagt til mit område, og derfor har jeg haft travlt med at få faglige og sociale arrangementer plads. Vi havde bl.a. besøg af vores forskningsdirektør, da VIA Bibliotek hører under forskningsområdet.

Stafetten

Stafetten bliver sendt rundt mellem kolleger i sektoren, der skriver en lille tekst om, hvad der optager dem her og nu – om arbejdsopgaver, udfordringer, glæder, bekymringer, nye initiativer, gamle vaner og meget mere.